

Вернон МекГи

КАКО РАЗУМЕТИ

Свето писмо

УПУТСТВО КОЈЕ ВАС ВОДИ ДО БОЖЈЕ ИСТИНЕ

Београд, 2019.

**Наслов оригинала: How to Understand the Bible:
Guidelines That Lead You to God's Truth by Vernon McGee**

Издавачка права за српско издање © 2019 Удружење
за очување, неговање и промоцију духовног хришћанског
наслеђа Иконос – Београд

Издавач: Удружење Иконос, п.п. 37, 11060 Београд

За издавача: мр Драшко Ћеновић

Уредник: Биљана Долић

Превод: др Бранко Бјелајац

Лектура: ма Љиљана Дукић

Дизајн корица: Ивана Перошевић

Техничка припрема: Дејан Перошевић

Тираж: 1,000

Штампа: EuroDream d.o.o. – Нова Пазова

ISBN: 978-86-83661-24-4

ДА ЛИ ЈЕ СВЕТО ПИСМО ВАЖНО?

Свето писмо је вероватно највише нападана књига која је икада постојала. Нападана је више од било које друге књиге, она је служила у прошлости а и данас служи милионима људи широм планете, и тако је већ хиљадама година. Књига која и даље толико много утиче на човечанство свакако заслужује да је људи и данас пажљиво проучавају.

Сер Волтер Скот је на самртничкој постељи замолио Локарта да му чита. Овај је збуњен гледао по полици пуној књига и упитао: „Из које књиге?“ Сер Волтер је одговорио: „Чему то питање? Постоји само једна књига, донеси Свето писмо“. За човека који умире постоји само једна књига, али је та књига исто тако најважнија и за све оне који живе. Многе не интересује Свето писмо све док не стигну до краја живота или док не упадну у велике невоље. Истина, то је одлична књига у којој ћемо наћи утеху у таквом тренутку, али то је и књига по којој треба да живимо – и кад смо у пуном заносу живота. То је књига која нам помаже да се са животом свакодневно суочавамо, и која нам омогућује једини сигуран пут кроз овај свет којим ћемо стићи у царство небеско. То је књига која

нам помаже у критичним ситуацијама и која ублажава животне ударце с којим се сусрећемо у животу. Свето писмо је другачије од свих осталих књига.

Чињеница је да је ова књига утицала на многе значајне људе, а они су потом утицали на овај свет. Послужићу се неким наводима.

Једном је неки афрички принц дошао у Енглеску и био примљен од стране њеног величанства краљице Викторије. Овај принц је поставио веома значајно питање: „Која је тајна успеха Енглеске?“ Краљица је онда принцу поклонила предивно икоричени примерак Светог писма и поручила: „Ово је тајна успеха Енглеске.“ Питам се, да ли је пропадање Енглеске у другоразредну а онда и трећеразредну земљу можда повезано са чињеницом да је Енглеска мало помало заборавила на Божју реч.

Гледстон, државник, премијер, вероватно један од највећих правних умова које је Британија икада имала, овако је изјавио: „Причамо о највећем питању данашњице! Постоји само једно питање, а то је еванђеље. Оно може да поправи било шта. Драго ми је што могу да кажем да су сви људи који воде Велику Британију – хришћани.“ Било је ово у 19. веку. Гладстон је наставио: „На јавној дужности сам већ 58 година, од којих само 11 година нисам био у британској влади. За време тих 47 година сарађивао сам са 60 великих умова овога века а само пет од њих нису били хришћани.“ Лично верујем да је део проблема које имамо у данашњем свету проузрокован чиње-

ницом да нас данас води врло мало хришћана, врло мало оних који познају Божју реч.“

Мајкл Фарадеј, можда највећи научни истраживач 19. века, је рекао: „Али, зашто се људи губе кад имају благословену Божју књигу да их води?“ Сер Исак Њутн, научник из 17. века, је изјавио: „Ако је Свето писмо истинито, долази доба када ће људи путовати 80 km на сат!“ У свом одговору, Волтер, француски скептик, је овако коментарисао: „Јадни Исак. Када је то изјавио већ је био старачки изнемогао. Ово нам показује шта проучавање Светог писма може да учини једном научном уму.“

Могло би вас занимати и шта су неки од ранијих америчких председника изјављивали о Светом писму. Џон Адамс, други председник САД, је рекао: „Проучио сам цело Свето писмо, колико год ми је то допустио мој ограничени ум, оптерећеност и заузетост, и закључио сам да је Свето писмо најбоља књига на свету. У њој се налази све о мојој филозофској мисли, више него у свим библиотекама које сам посетио. Оно у Светом писму што не могу да уклопим у моју филозофску мисао остављам за касније, за ново разматрање.“ Један други председник САД, Квинси Адамс, је изјавио: „Говорим ово као човек из света, људима из света, и кажем следеће: проучавајте Свето писмо. Ово је књига изнад свих других, она треба да се чита у сваком животном добу и у свим животним ситуацијама; не треба је читати једном или два пута од корица до корица, већ треба да је читамо по мало

свакога дана.“ Председници тог доба су били они који су САД учинили великом, и који нису ратовали по свету већ су решавали проблеме на својим улицама.

Од Божје речи није се удаљила само Енглеска, догодило се то и Сједињеним државама. И како су се удаљавали, ствари су се компликовале. Сада људи на високим положајима кажу да не виде решење тих проблема. Из тог разлога ја проучавам Свето писмо свеобухватно, у целости, јер верујем да је Свето писмо једино могуће решење. Искрен да будем, боље да му се вратимо. Још један председник САД је овако рекао о Светом писму: „Увек сам говорио, и увек ћу говорити, да ће студијска употреба Светих књига од нас начинити боље суграђане, боље мужеве и боље очеве.“ То је нешто над чиме треба да се замислимо данас, када грађани уништавају градове у којима живе и када је реч „развод“ тако честа.

Данијел Вебстер је овако изјавио: „Ако у мом начину мишљења има ичега вредног хвале, захвалност за то дугујем својим родитељима који су ми подарили дух љубави према Светом писму.“ Шта ми радимо данас, хришћански родитељи? Да ли код куће одраста мали Данијел Вебстер или мали бунтовник? Вебстер је изјавио и следеће: „Свето писмо сам од почетка до краја прочитао много пута. Сада то чиним сваке године. Ово је књига изнад свих књига, и за правнике и за свештенике. Жао ми је човека који у њој не види сво богатство мисли и правила за понашање.“

КЊИГА НАД КЊИГАМА

„Насѣало на истѣоку и оїрнуѣо у блискоистѣочну форму и сликовитѣостѣ, Свеѣѣо ѣисмо зналачки хода овим свеѣѣом и улази у сваку државу, налази се свуда. Говори људским срцима на различитѣим језицима. У дворовима ѣовори владарима да су слуѣе Највишеѣа, истѣо као и ѣо колибама ѣде објављује ѣежацима да су Божја деца. Деца слушају њеѣове ѣриче у чуду и неверици, а мудри људи размишљају о њеѣовим ѣричама о живоѣу. У раѣним временима доноси речи мира, даје речи уѣехе у време оѣасностѣи и речи свеѣѣла у временима ѣаме. Њеѣових ѣророшѣава се ѣрисеѣају људи у зборовима, а савеѣѣи се шаѣућу онима који су усамљени. И зли и ѣоносни дрхѣе од сѣѣраха ѣред њеѣовим уѣозорењима, а рањенима и ѣокајанима звучи као мајчински ѣлас. Улеѣшало је ѣусѣѣаре и осаме, и ваѣѣра у срцу обасјава њеѣове истѣрошене сѣѣранице. Уѣкало се у наше најдраже снове; ѣако да љубав, ѣријаѣељсѣѣво, наклоностѣ, ѣосвеѣеностѣ, сеѣање и нада, на себе облаче ѣрелеѣу одећу њеѣовоѣ граѣоценоѣ ѣовора, и одишу миром и ѣамјаном.“

– Хенри ван Дајк

НА КОЈИ НАЧИН ЈЕ СВЕТО ПИСМО ЈЕДИНСТВЕНО?

Свето писмо је необична књига из много разлога. На пример, има двојако ауторство. Бог је аутор Светог писма, а аутор је и човек, али у другом смислу. Заправо, Свето писмо је написало преко четрдесет аутора током временског периода од око 1500 година. Неки од њих никада нису чули за оне друге, и међу њима није било сплетки или завере. Двојица или тројица су се можда и познавала, али остали нису знали једни за друге. А ипак су саставили књигу која представља невероватан континуитет, и то боље од било које друге књиге која је икада настала. Исто тако, у њој нема грешке. Сваки од њих је имао своја ограничења и чинио је грешке. Мојсије је грешио, али када је писао Петокњижје, ту није настала ниједна грешка. Видиш, то је људска књига, а опет то је Божја књига.

Свето писмо је написано од стране људи који су се бавили разним занимањима, принчева и сиромаша, великих интелектуалаца и обичних људи. На пример, доктор Лука пише на скоро класичном грчком језику

у време када је ‘коине’¹ грчки био веома популаран. Његов грчки је изузетан! И Симон Петар, рибар, писао је на грчком. Његов грчки није толико добар, али је Бог Свети Дух употребио обојицу. Допустио им је да најтачније искажу своје мисли, своја осећања, а Божји Дух је могао да превазиђе њихову људскост тако да је Бог рекао управо оно што је желео да каже. У томе лежи чудесност Светог писма.

Ово је Божја књига. У њој је 2.500 пута написано: „Бог рече...“, „Господ је рекао...“, „Овако говори Господ...“ и друге сличне изјаве. Бог је јасно ставио до знања да он говори кроз ову књигу. Ова књига говори о животу. Можеш да постанеш и Божје дете. „... јер нисте препорођени пропадљивим семеном него непропадљивим, живом и постојаном речју Божијом.“ Ова књига је Божја комуникација са људима. И да Бог проговори са небеса управо сада, Он би поновио оно што је већ рекао, зато што је овом нараштају већ изјавио све што је хтео. Он је исти онај Бог који је створио свемир у ком смо ми данас.

Свето писмо је и божанско и људско. Оно је слично Господу, који је дошао овде доле, сажалио се и онда сео поред бунара. Иако је био Бог, био је човек. Говорио је са људима. Ово је књига која комуницира. Она данас говори човечанству. Свето писмо је намењено људима онаквима какви су.

---

¹ Грчки језик коришћен у време Новог завета (прим.прев).

„Свето писмо је ходник који спаја две вечности по којима хода Бог Христ; оно је ехо његових невидљивих стопа по Старом завету, а опет га срећемо лицем у лице у престоној соби Новог завета; и једино кроз њега, једино кроз Христа, који је за мене разапет, сам добио опроштење за грехе и вечни живот. Стари завет је сажет у Христовим речима, Нови завет је сажет у Христовим речима; и закључак читавог Светог писма је у Исусу који је Христ.“

– Бискуп Полок

Најважније је да
спознамо Сожју вољу
- а Сожја воља је
Реч Сожја.

— др Вернон МекГи

КАКО ДА ЗНАМО ДА ЈЕ СВЕТО ПИСМО ОД БОГА?

Како да знамо да је Свето писмо Божја реч?

1. ОЧУВАЊЕ – Један од објективних доказа, спољашњи доказ, јесте невероватно очување Светог писма. Једном је постојао један цар – о њему читамо у књизи пророка Јеремије – који је, када је добио Божју Реч, узео свој перорез и исекао је на комадиће. Али, Свето писмо је поново написано, и имамо га и данас. Током векова много примерака Светог писма је спаљено. И данас има много противника Светог писма, али се ова књига више не спаљује јер сматрамо да смо исувише цивилизовани за такво понашање. Начин на који данас људи покушавају да се ослободе Светог писма јесте да се, у школама и многим другим местима по свету, Свето писмо ставља изван закона (а опет се толико много говори о слободи вере и слободи говора). Упркос свим тим нападима на Свето писмо, оно постоји и данас, и наравно, и даље је једна од најпродаванијих књига икада. Вековима је била најпродаванија књига, али данас није на том највишем месту. Жао ми је што то морам да кажем,

али је истина. И то је коментар који говори о нашем савременом друштву. Открива нам да Свето писмо није више на оном месту на којем је вековима било у животима људи.

2. АРХЕОЛОГИЈА – Још један од начина на који можемо да сазнамо да је Свето писмо заправо Божја реч је кроз употребу археологије. Археолошки ашов је откопао много ствари које су показале да се ради о Божјој речи. На пример, било је много оних који су негирали да је Мојсије аутор Петокњижја (првих пет књига Старог завета) на основу чињенице да се у Мојсијево време није писало. Али, у последње време се о томе више не говори. Па, јасно да не. Већ много година археолошка ископавања доносе свеже доказе о истинитости Светог писма. Узмимо на пример град Јерихон и његове зидине. Археолози се не слажу у свему што је пронађено, али је са сигурношћу утврђено да су пронађене зидине пале. Они и даље расправљају које године се то тачно догодило и сличне ствари али овде се потврдила Божја реч. Тако је и на много других начина археологија потврдила тачност Светог писма. Многи рукописи који су до данас пронађени то даље потврђују. Било је јако занимљиво видети како су либерали живнули када су пронађени записи код Мртвог мора и међу њима књига пророка Исаије. Веровали су да ће се тим проналаском показати да се Светом писму не може веровати. Међутим, ти записи се нису разликовали од постојећих

библијских извора, и изгледа да су либерали изгубили интерес за њих. На ову тему можете и сами да истражујете јер не желим да о њој даље говорим у овој краткој књижици.

3. ИСПУЊЕНО ПРОРОШТВО – Да ме неко данас упита који би доказ био кључан у доказивању да је Свето писмо заправо Божја реч, ја бих одговорио да је то испуњено пророштво. То је један од оних доказа које не можемо да заобиђемо и занемаримо. А Свето писмо је пуно испуњених пророштава. Једна четвртина Светог писма, када је написана, била су пророштва; односно, говорила је о стварима које треба да се догоде у будућности. Велики део тога – много већи него што људи данас мисле – већ је испуњен. Имамо пророштва која су већ испуњена до последњег детаља. Налазимо да има много локалних ситуација у којима су пророштва била испуњена још за време живота тог пророка. На пример, пророк Михеј је објавио Ахаву да ће погинути ако оде у битку, како је планирао. Међутим, Ахавови лажни пророци су му објавили да ће у тој битци победити и да ће се вратити као цар победник. Како се Ахаву није допало то што му је пророковао Михеј, он га је утамничио и наредио да му се даје само хлеб и вода, а да ће се за њега постарати када се врати. Али, Михеј му је поручио овако: „Ако се ти вратиш, то ће значити да мени Господ није говорио.“ На крају је било очигледно да је Господ говорио Михеју, јер се Ахав није вратио. По-

гинуо је у борби а његова војска је била поражена. Чак се преобукао како не би изгубио живот, али то му није помогло. Свето писмо каже да је непријатељски војник затегао свој лук пред сам крај битке, да му је у тоболцу преостала само једна стрела, и да је испалио ту стрелу не циљајући ни на шта. Али, знате, на тој стрели је било исписано Ахавово име, и та стрела га је пронашла. Стигла је право до свог циља. Зашто? Зато што је Михеј исправно пророковао (види Прву књигу о Царевима 22). Михејево пророштво се испунило тако што је војник пуким случајем испалио једну стрелу.

У једној другој ситуацији, пророк Исаија је рекао да освајачка војска из Асирије неће испалити ни једну стрелу на град Јерусалим (види Другу књигу о Царевима 19,32). То је баш занимљиво. Да је непријатељ испалио макар једну стрелу у том граду, био би то доказ да Исаија није био Божји пророк. Али, он је то био, што је и доказано, јер је његово пророштво било испуњено. Исаија је пророковао и да ће девица родити дете, то је рекао 700 година пре него што се заиста и догодило. И онда, ако баш тражите неки велики доказ, дато је више од 300 пророштава о првом Христовом доласку, и сва та пророштва су се испунила. Док је Исус Христ био распет на крсту и умирао, имали смо једно пророштво записано у Старом завету које још увек није било испуњено. „У жеђи мојој поје ме оцтом...“ (Псалам 69,21). Исус је рекао „моја жеђ“ а непријатељ се постарао да се пророштво

испуни (види Јован 19,28-30). Ово је невероватна ствар. Људи не могу да предвиђају на такав начин. Забавно је слушати временску прогнозу током лета. Прогноза је углавном тачна током лета, али када дође време мењања годишњих доба, прогноза је прилично нетачна. У израиљској нацији пророк је морао да прориче тачно и прецизно. Ако пророштва нису била тачна, пророк је требало да буде погубљен. Бог је објавио свом народу како ће моћи да разликују правог од лажног пророка. Прави пророк мора прво да говори о некој локалној ситуацији, као што је то учинио Исаија. Када би се то пророштво испунило, народ би знао да могу да му верују и када се ради о будућности, као што је то пророковао Исаија. Сада можемо мирно да погледамо на његова пророштва и видимо да ли су била испуњена.

Имамо много других пророштава. Тир и Сидон и даље постоје, баш као што је Божја реч рекла пре 2.500 година. Египат је и даље тамо где је Бог рекао да ће бити. Сва ова невероватна и испуњена пророштва представљају један од највећих доказа да је Свето писмо заиста Божја реч. Људи, једноставно речено, не могу да буду тако прецизни.

Објаснићу то математичким законом конјункције,² по којем човек никада, али баш никада не може да пророкује. Рецимо да ћу сада да објавим једно пророштво.

---

² У изјави „учићу ако сам одморан и ако имам времена“ учење ће се обавити само уколико се испуне оба услова – ако један од услова није испуњен, или оба нису испуњена, учење се неће обавити (прим.прев).

На пример, изјавићу да где год да се налазите сутра ће падати киша. Имам 50% шансе да будем у праву јер ће или падати киша или неће падати. За неке од вас, ово ће бити тачна изјава. Али, замислите да кажем да ће киша почети сутра у девет сати ујутро. Тиме се додаје још један несигуран елеменат. Код прве изјаве сам имао 50:50 шансе да будем у праву, али сада су моје шансе 25%. Сваки елемент који је несигуран умањује моје шансе за даљих 50%. То је закон конјункције. Е сада, замислите да кажем да ће киша почети у девет ујутро и стати око два поподне. Та изјава умањује моје шансе за даљих 50%, што значи да су моје шансе сада 12%. Које су моје шансе да будем у праву? А онда, замислите да додам даљих 300 несигурних елемената. Тиме бих изгубио сваку прилику да будем у праву. Нема шансе да бих тако нешто могао да погодим – то не би било могуће. Божја реч је то успела. Тачна је. Свето писмо је отишло у област апсолутних немогућности, и то је мој доказ да је оно Божја реч. Ни са чим не може да се упореди. Овде сам навео само неке примере испуњених пророштава, али у Божјој речи имамо пророштво за пророштвом, и сва она су се испунила – у буквалном смислу. Ово нам показује како треба да се испуњавају пророштва која се дају у вези са будућношћу.

4. ПРОМЕЊЕНИ ЖИВОТИ – Овде даље нудим још два доказа да је Свето писмо Божја реч. Један од њих су промењени животи данашњих верника. Видео сам

шта Божја реч чини у животима људи. Присећам се једног човека који је био слушалац радио-програма Кроз Свето писмо. Познајем га. Нећу говорити о детаљима из његовог живота, али верујем да је имао много проблема, падова, и да је био грешан као и сваки други човек о коме нешто знам. И онда је почео да слуша радио-програме из Светог писма. Чуо сам о људима који су слушали еванђеље само једном и постали верници. Мислим да је то могуће и да је то предивно. Али, овај човек је слушао програм из седмице у седмицу, и све је љући постајао. Касније ми је причао: „Да сам могао некако да дођем до тебе док си говорио из Посланице Римљанима и рекао ми да сам грешник, треснуо бих те по носу.“ Искрен да будем, верујем да би то и урадио. Он је много млађи и крупнији од мене. Драго ми је да ме није нашао. Али, на крају се овај човек окренуо Христу. Дивно је видети шта је Бог учинио у његовом животу. И млади и стари су пронашли свој смисао и испуњење у животу, сачувани су бракови, породице су поново заједно, појединци су се спасили од алкохола и зависности од дроге. Животи људи су се препородили када су дошли Христу.

Када сам завршио студије теологије, био сам проповедник који се углавном бавио одбраном еванђеља. Покушавао сам да браним и Свето писмо. Мислим да су, у том периоду, све моје проповеди биле на ту тему. Мислио сам да могу да понудим довољно одговора неверујућим људима како би схватили да треба да

поверују. Али, открио сам да је најгоре од свега што могу да учиним то да некога победим на интелектуалном нивоу. Јер од тренутка када бих то учинио, од те особе бих начинио непријатеља кога никада не бих могао да доведем до Господа. И тако сам напустио област апологетике и посветио се објављивању Божје речи на најједноставнији могући начин. Од неког ко је грешник само Свето писмо може да начини свеца.

5. БОЖЈИ ДУХ ЈЕ ТО УЧИНИО СТВАРНИМ – Други разлог због којег сам напустио апологетику јесте нешто што се догодило у мом животу. Дошао сам до тачке где не само да верујем да је Свето писмо Божја реч, већ и знам да је тако. Знам да је тако, зато што ми је Дух Божји Свето писмо учинио стварним у мом срцу и животу. О томе апостол Павле говори у посланици Колошанима. Молио се за њих овако: „...да се ви испуните познањем његове воље у свакој духовној мудрости и разумевању.“ И ја желим ово, зато што сам открио да Божји Дух може да потврди ове истине у нашем срцу и да нам нису потребне археологија и друге ствари како би нам доказали да је Свето писмо Божја реч. Пре неког времена, један млади проповедник ми је рекао следеће: „Докторе МекГи, зар није дивно да су то и то открили?“ (радило се ту о некој конкретној ствари). А ја сам му одговорио: „Па, нема ту ничег узбудљивог.“ На то се он разочарао и чак љутнуо што сам био толико немаран да нисам одушевљено одговорио позитивно. „На шта то

мислите?“ упитао ме је, „зар је могуће да ово није на вас оставило неки утисак?“ Онда сам му овако одговорио: „Ја већ знам да је Свето писмо Божја реч, још много пре него што је археолошки ашов открио ту ствар.“ Упитао ме је како сам то знао. Рекао сам му: „Божји Дух је то објавио као истину у мом срцу.“ Верујем да ће Дух Божји да ти објави да је Божја реч не само истинита и да треба да је укључиш у свој живот, већ и да ће те охрабрити да и сам можеш да кажеш: „Знам да је ово Божја реч.“

„Одакле би, осим из неба, људи неукли у уметности, рођени у различитом времену, на различитим местима, моли да заједно утикају шакве истине које једна другу подржавају. Како би, и ко би могао да их све окупи у завери да нам слажу шакву ствар? Како да одбијемо све њихове боли, све њихове савеште, да не примимо оно што су сазнали и за то мученички плашили?“

– Џон Драјден

ШТА ЈЕ ОТКРИВЕЊЕ? НАДАХНУЋЕ? РАЗЈАШЊЕЊЕ? ТУМАЧЕЊЕ?

Откривење значи да је Бог говорио и да је Бог човеку нешто објаснио. Надахнуће значи да је то откривење од Бога. Разјашњење има везе са тим да је Дух Божји наш учитељ – он нам објашњава. Тумачење има везе са тумачењем којим ти и ја објашњавамо Божју реч.

ОТКРИВЕЊЕ

Откривење значи да је Бог говорио. „Овако каже Господ“ и сличне изјаве налазе се у Светом писму на више од две и по хиљаде места. Господ није желео да ти не буде сасвим јасно да је он проговорио. Видите како каже у Посланици Јеврејима 1,1.2:

Бої, који је од давнине мноіо ѿуїша и на мноіо начина іоворио нашим очевима іреко іпророка, у ове іоследње дане іпроіоворио нам је іреко Сина, коіа је іосїавио за наследника свеіа, чијим іосредсївом је и свеї сїворио.

Где год да нађете две особе које поседују разумну количину памети, и које имају иста осећања и жеље, и које се једна другој мање више допадају, наћи ћете и да комуницирају једна са другом. Особе са оваквим својствима личности, а које су одвојене једна од друге, срећне су када ступе у контакт и радују се када међу собом размењују поруке. Ова особина људске душе објашњава постојање поште, телефона и других, савременијих начина комуницирања.

Пријатељи комуницирају са пријатељима. Супруг који је далеко од дома, јавља се својој супрузи. Син или ћерка који су на студијама пишу родитељима. А комуницирају и момци са девојкама и обратно. Све то назива се комуникацијом. Ради се о стању нашег срца. Свето писмо каже: „бездан дозивље бездан“, а присетимо се и приче о Хелен Келер. Сећам се узбуђења када сам прочитао причу о овој жени, која је била одвојена од света зато што је била слепа и глува, и није могла да комуницира; а онда је био пронађен начин на који је могла да комуницира са другима – могуће да је то чинила боље од многих од нас који видимо и чујемо.

Сада, на основу свега овог, желео бих да те питам нешто за шта верујем да је нормално и паметно питање: Зар није разумно закључити да је Бог комуницирао са својим створењем коме је подарио одређени ниво интелигенције и које је створио себи на слику? Да нисмо добили откривење од Бога, управо сада

бисмо ти и ја могли да чекамо и Бог би нам говорио, зато што би било разумно да очекујемо од Бога да са нама комуницира. Приметићеш да аутор Посланице Јеврејима каже да је Бог у Старом завету говорио кроз пророке, а да је сада говорио кроз Христа. И откривење пророцима у Старом завету, као и откривење Христу у Новом завету налазе се записани у Божјој речи, наравно, и то је једини начин на који смо сазнали о овој комуникацији. Свето писмо има 66 књига и Бог нам је говорио кроз њих.

„У овој књизи видимо Божји ум, и човеково стање, пут спасења, пропаст грешника и срећу верних. Њене доктрине су свете, упутства су обавезна, њена историја је истинита, а одлуке непроменљиве. Читај ову књигу да би био mudar, веруј у њу да би био сигуран и следи је да би био свет. Она садржи светло којим те води, храну да те подржи и утеху да те охрабри. То је путникова мапа, ходочасников штап, пилотов компас, војников мач и карактер за хришћанина. У овој књизи видимо обновљени рај, отворено небо и приказана врата пакла. Најважнија ствар у овој књизи је Христ. Треба да испуњава наше сећање, да влада нашим срцем и да води наше кораке. Читајмо је полако али често, и уз молитву. Дата ти је за живот и позиваће се на њу

на суду, биће заувек упамћена. Ова књига тражи највећу одговорност, награђује тежак рад, и осуђује све који се подсмевају њеном светом садржају.“

– непознати аутор

НАДАХНУЋЕ

Сада долазимо до другог најважнијег питања а то је надахнуће. Лично верујем у оно што се назива „опште вербално надахнуће“ Светог писма, што значи да је Свето писмо документ од ауторитета и да је свака реч у њему реч од Бога, послата нама и за нас у овом времену у коме живимо. Надахнуће потврђује Божје откривење, и то се управо потврђује у овој књизи. Два човека, Павле у својој последњој посланици Тимотеју, и Петар у својој последњој посланици, рекли су неке веома значајне ствари о Светом писму:

Све Писмо је боіонадахнуѿо и корисно за по-уку, за карање, за поіправљање, за одіајање у іраведносїи, да Божији човек буде савршен, ірїіправљен за свако добро дело.

(2 Тимотеју 3,16.17).

Приметите овде да је све Писмо богонадахнуто. Реч „богонадахнуто“ значи да је од Бога изречено.

Бог је то рекао кроз ове људе, као што је говорио кроз Павла, управо оно што је желео да каже. Није томе ништа додавао. Петар је то овако објаснио:

Јер никад ѿророшѣво не би човековом вољом, неіо су Духом Свеѣим ношени свеѣи људи іоворили од Боіа.

(2 Петрова 1,21)

Веома је значајно да видимо да су ови људи били „ношени“, да су били понесени од Светога Духа. Бискуп Вескот је то овако објаснио: „Мисли су спојене у речи као што је душа спојена са телом.“ А доктор Кајпер је овако рекао: „Лако можемо да имамо музику без нота, или математику без бројки, или мисли без речи.“ Нису мисли те које су надахнуте, већ речи.

У једној причи говори се о некој девојчици која је узимала часове певања код чувеног учитеља. Он је био присутан током једног рецитала а она је умирала од жеље да сазна шта је он мислио о том наступу. Није дошао иза сцене да јој честита па је запитала пријатељицу: „Шта је рекао?“ а ова верна пријатељица јој је одговорила: „Рекао је да си небески певала.“ Девојчица није могла да верује да је њен учитељ тако рекао па је питала: „Да ли је рекао баш те речи?“ Пријатељица јој је одговорила: „Није, али то је мислио.“ Онда је девојчица инсистирала: „Реци ми оне исте речи које је изговорио.“ „Па, изговорио је следеће речи: Ово нису земаљски крици!“ Да будем јасан, велика је разлика

између земаљских крикова и небеских звукова. Тачност речи је врло важна.

Веруј ми, надахнуте су речи у Светом писму. Не мисли, већ речи. На пример, Сотона није био надахнут да говори лажи, али Свето писмо је забележило да је изговорио лажи. Речи су оно што је надахнуто. А Господ Исус је рекао: „Записано је...” када је наводио Божју реч из Старог завета. Људи који су то записали објавили су оно што је Бог имао да каже. У Изласку/2 Мојсијевој 20,1 Мојсије је написао следеће речи: Тада рече Бог све ове ријечи говорећи... Бог је говорио а Мојсије је записивао шта је Бог говорио.

Током година пронађени су одлични рукописи Светог писма. Говорећи о рукописима у Британији, сер Џорџ Кенјон, бивши директор и главни библиотекар Британског музеја, је рекао следеће: „Захваљујући овим рукописима, сваки читалац Светог писма може да буде уверен у исправност текста. Осим неколико небитних словних измена које су уобичајене у материјалима преписиваним руком, Нови завет је, сада смо уверени, преношен вековима, неизмењен у односу на оригинал.“ Данас можемо са сигурношћу да верујемо да имамо у рукама текст који је скоро идентичан оригиналном рукопису, и ја верујем у опште вербално надахнуће оригиналног рукописа – односно аутографа.

Пре много векова, црквени отац Иринеј је у другом веку по Христу, овако записао: „Свето писмо је заиста савршено, јер је то записана изговорена Божја

реч надахнута Светим Духом.“ А Августин, који је живео у петом веку по Христу, је ово изјавио: „Погнимо се и наклонимо пред ауторитетом Светог писма које не греша и не вара.“ А проповедник Спурџен је овако коментарисао: „Никада не сумњам у доктрину општег вербалног надахнућа јер непрестано видим, у пракси, како те исте речи, које је Бог користио – у множини а не у једнини – благосиљају душе људи.“ Бог је говорио у Светом писму за наше душе и наша срца.

РАЗЈАШЊЕЊЕ

Разјашњење значи да имамо ту књигу, Божју књигу и људску књигу, написану од стране људи који су тако исказивали своје мисли – али, док су тако чинили, они су записивали Божје речи, и о њој нас једино може поучити Божји Дух. Иако чињенице из Светог писма можемо и сами да прикупимо, Божји Дух мора да отвори наш ум и наше срце како бисмо разумели духовну истину која је ту записана.

Павле је, пишући Коринћанима, рекао следеће:

...неіо іоворимо Божију мудросі̄ у і̄ајни, скривену мудросі̄, коју је Боі̄ і̄ре свих векова і̄редогредио за нашу славу, коју ни један од владара овоіа свеіа није уіознао; јер да су је уіознали, не би расіели Госіода

славе. Неіо іроіоведано као шіо је најисано: „Шіо око не віде, и ухо не чу, и у људско срце не дође, шіо уіоіови Боі онима коју іа љубе“.

(1 Коринћанима 2,7-9)

Ти и ја сазнајемо већину онога што знамо кроз наше очи и уши, или помоћу разума. Павле нам овде каже да постоје одређене ствари које ни око није видело ни ухо није чуло, одређене ствари које не можемо никако да схватимо. Како ће онда свет сазнати за њих?

А нама је Боі оікріо іосредсівом Духа; јер Дух исіиішује све, и дубине Божије.

(1 Коринћанима 2,10)

Стих 9 се понекад користи на сахранама. Проповедник тиме као да каже да особа која је умрла није много знала док је била овде доле, али сада ће сазнати ствари које није знала. Ово је вероватно тачно (многе ствари ћемо научити на небу), али то није оно што поручује овај стих. Много пре него што стигнемо до погребника, на овој земљи можемо да научимо много ствари које ни ти ни ја не можемо да научимо на природан начин. Али, учитељ треба да нам буде Свети Дух.

Сећате се да је наш Господ питао своје ученике о томе шта људи говоре о њему? Одговорили су му да једни кажу једно а други нешто друго. (И данас може-

мо да добијемо различит одговор од сваке особе коју упитамо. О Исусу има много различитих мишљења). Тада је упитао своје следбенике:

**Рече им: а ви ш̄ѡа каже̄ѡе, ко сам ја? Ог̄ѡ-
вори Симон Пе̄ѡар и рече: ѡи си Хрис̄ѡос,
Син Бо̄ѡа живо̄ѡа. А Исус ог̄ѡвори и рече му:
блажен си, Симоне, сине Јонин, јер ѡи ѡо не
о̄ѡкри ѡело и крв, не̄ѡ О̄ѡац мој који је на
небесима.**

(Матеј 16,15-17)

Бог је тај који је открио истину Симону Петру. И данас једино Бог може да нам отвори Божју реч тако да је заиста разумемо. На дан васкрсења Господа Исуса, ишао је путем у Емаус и придружио се двојници људи који су тамо ходали. Укључио се у њихов разговор и упитао их следеће:

**...какви су ѡо раз̄ѡвори ш̄ѡо их ус̄ѡӯѡ вод-
ѡе међу собом? И зас̄ѡагоше іледајући ѡуж-
но. Ог̄ѡвори један, ѡо имену Клео̄ѡа, и рече
му: јеси ли ѡи једини с̄ѡранац у Јерусалиму
који није сазнао ш̄ѡа се у њему до̄ѡодило
ових дана? И рече им: ш̄ѡа? А они му реко-
ше: оно с Исусом Назарећанином, који је био
ѡророк силан на делу и у речи ѡред Бо̄ѡом и
свим народом, како су іа наши ѡрвосвеш̄ѡе-
ници и с̄ѡарешине ѡредали на смр̄ѡну казну
и рас̄ѡели іа.**

(Лука 24,17-20)

Дух Божији мора
ДА НАМ
ОТВОРИ УМ И
СРЦЕ
ако желимо да
разумемо ДУХОВНЕ
ИСТИНЕ СВЕТОГ
ПИСМА.

— др Вернон МекГи

Присетићете се да је Исус то предвидео. Занимљиво је то што је једно писано пророштво о томе говорило дуго година. А онда су изrekli своје надање:

А ми смо се надали да је он ѿај који ће избавиѿи Израиља. И ѿри свем ѿом данас је ѿрећи дан како се ѿо дојодило.

(Лука 24,21)

И онда су наставили да причају о томе шта су сазнали и како су жене известиле, они који су били заједно са њима отишли су до гроба али Њега нису видели. Њихове наде су избледеле и тама им се уселила у срца. А почујмо сада Господа Исуса:

...о како сѿе неразумни и сѿора срца да верујеше у све шѿо су ѿророци казали. Зар није ѿребало да Христѿос ѿреѿрѿи ѿо и да уђе у своју славу? Тада им разјасни шѿа је о њему ѿисано у свем Писму – ѿочевши од Мојсија и свих ѿророка.

(Лука 24,25-27)

Зар не би било лепо да смо били тамо тог дана и да смо га чули како наводи стихове из Старог завета који се тичу Њега? И када им се коначно објавио, када су увече сели да једу, овако су то прокоментарисали:

...није ли наше срце ѿорело у нама кад нам је ѿоворио усѿуѿи и ѿумачио Писма?

(Лука 24,32)

Ми проучавамо књигу која се разликује од сваке друге књиге. Није да ја само верујем у надахнуће Светог писма, верујем и да је та књига за тебе затворена (несхватљива) све док ти Свети Дух не отвори ум и учини је стварном. Када се у то време Исус вратио до Јерусалима, наставио је да поучава своје следбенике:

И рече им: ѿо су моје речи које сам изговорио док сам још био са вама, наиме, да ѿреба да се исїуни све шїо је за мене најисано у Мојсијевом закону, пророцима и псалмима.

(Лука 24,44)

Приметите овде да је он веровао да је Мојсије написао Петокњижје; веровао је да су пророци говорили о Њему и да су Псалми упућивали на Њега. А сада долази један важан стих:

Тада им оївори ум да разумеју Писма.

(Лука 24,45)

Ако ти Он не отвори ум да разумеш, једноставно нећеш разумети. То је разлог због ког овој књизи морамо да приступамо уз велику понизност нашег ума, без обзира на наше образовање или колики нам је IQ³. Да се вратимо Првој посланици Коринћанима, где је Павле рекао следеће:

---

³ Коефицијент интелигенције, познат и као количник интелигенције (прим.прев).

Па и њо не ѿговоримо речима наученим од Духа, ѡумачећи оно шѡо је духовно духовним људима. А земаљски човек не ѡрима шѡо је од Божијеј Духа, јер је ѡо за њеја лудост, и ѡо не може да сазна, зашѡ шѡо о ѡоме ѡреба на духован начин расуђиваѡи.

(1 Коринћанима 2,13.14)

Не узнемирава ме када један од тих неверника, па био то и проповедник, дође и каже да више не верује да је Свето писмо Божја реч (јер истину говорећи у то никада није ни веровао), јер тако и треба да говори. После свега, ако није верник, ни не може да разуме Свето писмо. Бринуло га је оно што јесте разумео. Има ствари које неверујућа особа може да разуме, и то су ствари које многе људе доводе до тога да одбаце Божју реч. Био је то Паскал који је изјавио: „Људско знање морамо разумети да бисмо га волели, али божанско знање морамо волети да бисмо га разумели.“

На крају овог обавештења о разјашњењу да додам и следеће: Једино Божји Дух може да отвори твој ум и твоје срце да видиш и прихватиш Христа и поверујеш у њега као у свог Спаситеља. То је дивно! Када сам почео да проповедам увек сам се осећао беспомоћно, јер ја, Вернон МекГи, никога не могу да преобратим. Али, не само што сам се осећао слабим, осећао сам се и јаким – не по себи, већ у сазнању да Божји Дух може да искористи моје мртве речи и да их учини стварним и живим.

ТУМАЧЕЊЕ

Тумачење има везе са тумачењем које ти и ја дајемо Божјој речи. И то је разлог зашто имамо методисте, баптисте, презвитеријанце и разне учитеље – сви ми имамо своја тумачења. А тамо где постоји неслагање очигледно је да неко није у праву.

Постоји неколико правила која треба да следимо у нашем настојању да тумачимо Свето писмо.

1. СВЕОПШТА НАМЕРА Светог писма увек мора да је на првом месту. И то је разлог зашто ја поучавам све то – зато што верујем да треба све да имамо на располагању, и то пре него што донесеш неку догматску одлуку у вези са било којим библијским стихом. Важно је узети у обзир све стихове који су повезани са одређеном темом.

2. СЛЕДЕЋЕ ПИТАЊЕ КОЈЕ ТРЕБА ДА СЕ РАЗМОТРИ ЈЕ: КОМЕ ЈЕ НАМЕЊЕНО СВЕТО ПИСМО? На пример, пре много времена Бог је објавио Исусу Навину следеће: ...устани, пријеђи преко Јордана (Исус Навин 1,2). Када сам ја посетио ту земљу прешао сам преко реке Јордан, али нисам је прешао како бих испунио Свето писмо. И нисам рекао: „Коначно сам испунио Господњу наредбу и прешао преко Јордана“. Зато што сам, када сам читао овај стих, знао да Господ говори Исусу Навину – али верујем да се ту налази веома значајна лекција за мене. Све Свето писмо није

писано мени, али је све Свето писмо писано за мене. Ово је добро правило које треба да имамо на уму.

3. ТРЕБА ДОБРО ДА РАЗМОТРИМО КОНТЕКСТ

тренутка у ком се налази одређени стих. О чему говори читав одломак и где се још у Светом писму говори о истој теми?

4. ОТКРИЈ ШТА КАЖЕ У ОРИГИНАЛУ.

Ако не знаш старозаветни јеврејски или „коине“ грчки, када читаш неки бољи превод онда си близу онога што је Господ изјавио. Нису сви преводи добри, не могу све савремене преводе да препоручим, мада међу њима има и добрих превода. Када се ради о енглеским преводима, открио сам да свака деноминација покушава да у свој превод Светог писма угради свој посебан доктринарни став. Тако да, ако неки либерални теолози раде на преводу, у њему ћете осетити либералну доктрину. Ако преводе фундаменталисти, то ћете свакако приметити у њиховом преводу. Старији преводи су се трудили да преводе што је могуће дословније, односно да речи имају скоро истоветно значење са оригиналом (на пример код речи „ава“ – „отац“ или „баптизо“ – „погружење“ или „крштење“). Опасност савремених превода је у томе што су урађени у складу са догматиком, односно посебним веровањем те групе. Када нешто преводиш, онда мишљење или значење у једном језику треба да пренесеш на други језик тако да остане што ближе оригиналном смислу

– најбоље је користити идентичне, истоветне речи. Али, данас савремени преводиоци покушавају да у превод унесу савремено изражавање. Чинећи то, изгуби се смисао које те речи имају у оригиналу. Лично се држим старог превода, мада мислим да су неки модернији ипак успели да задрже смисао оригиналне поруке уз поправке које су биле неопходне. Важно је да одредиш тачне речи у оригиналу.

5. СВЕТО ПИСМО ТРЕБА ТУМАЧИТИ ДОСЛОВНО

– **БУКВАЛНО.** Др Дејвид Купер је то лепо објаснио: „Када буквални смисао Светог писма има здраво-разумског смисла, не тражи неки други смисао; читај сваку реч у оригиналном, обичном, свакодневном, дословном смислу, осим ако чињенице контекста тренутка, проучавање паралелних одломака, и опште позната истина не сугеришу другачије.“

УПУТСТВО ЗА РАЗУМЕВАЊЕ СВЕТОГ ПИСМА

Отвори очи моје, да бих видио чудеса закона твојеја.

(Псалм 119,18)

Постоје одређена упутства, савети, које би свако од нас требало да поштује када се ради о Божјој речи. Ако их будемо следили, гарантујем вам да ћемо добити благослов за наш живот. Разумљиво је да постоје упутства за проучавање Светог писма. Данас свака мала бочица лекова, чак и оних најједноставнијих, садржи упутство за употребу. И сваки малени уређај који купимо, у радњи јефтине робе, има упутство за руковање. Ако је то тако за ствари овог света, сигурно је да, много значајнија Божја реч треба да има неколико упутстава о томе како је треба проучавати. Овде желим да споменем седам једноставних, а опет најосновнијих, почетних корака који нас воде кроз проучавање Божје речи:

- 1. ПОЧНИ МОЛИТВОМ**
- 2. ЧИТАЈ СВЕТО ПИСМО**
- 3. ПРОУЧАВАЈ СВЕТО ПИСМО**
- 4. РАЗМИШЉАЈ НАД СВЕТИМ ПИСМОМ**
- 5. ЧИТАЈ ШТА СУ ДРУГИ ПИСАЛИ О СВЕТОМ ПИСМУ**
- 6. ПОСЛУШАЈ СВЕТО ПИСМО**
- 7. ПРЕНЕСИ ГА ДРУГИМА**

Овome се може још доста тога додати, али мислим да су ових седам корака она основа која је најважнија за почетак. Неко је то описао на овај начин, кратко али веома разумљиво: „Свето писмо – спознај га у својој глави, чувај у свом срцу, покажи га у свом животу, засади га у овом свету.“

1. ПОЧНИ МОЛИТВОМ

Као што смо видели када смо говорили о разјашњењу, Свето писмо се разликује од других књига по томе што наш ум за разумевање Светог писма може да отвори једино Свети Дух. Можеш да узмеш неку књигу о филозофији, и ако је написао човек (а јесте), онда ту књигу неки други човек може свакако да разуме. Исто је тако и када се ради о вишој математици или било ком другом предмету. Никада човек није написао неку књигу коју неки други човек није могао да разуме. Али, Свето писмо је другачије. Свето писмо не може да се разуме осим ако Свети Дух није учитељ. А он жели да нас поучи. Господ је рекао да ће нас: ...упутити у сву истину (Јован 16,13). А када отворимо Божју реч, морамо да започнемо са молитвом псалмисте: Отвори очи моје, да бих видио чудеса закона твојега. (Псалм 119,18) Када је псалмиста написао ове стихове, на уму је имао Мојсијеве књиге, разуме се; али ми то данас проширујемо на свих 66 књига Светог писма и зато се и данас молимо:

„Отвори очи моје, да бих видео чудеса у твојој Речи.“

Када се апостол Павле молио за верне у Ефесу, није се молио за њихово здравље (мада је то можда учинио у некој другој прилици), и није се молио да се обогате (мислим да он то никада није чинио). Његову

прву молитву имамо записану у Посланици Ефесцима:

Зајшо и ја, чувши за вашу веру коју имајте у Госјогу Исусу и за вашу љубав њрема свима свејшима, нејресјано захваљујем за вас, сјомињући вас у својим молијвама.

(Ефесцима 1,15.16)

А за шта се то Павле моли? Ево за шта:

Да Бој Госјода нашеја Исуса Хрисја, Ојац славе, даде вама духа мудросји и ојкривења – да ја њознајте, њпросвећене очи вашеј срца – да знајте каква је нага на коју вас је њозвао, какво је бојајсјво њејовој славној наследсја међу свејшима.

(Ефесцима 1,17.18)

Видимо овде да је Павлова молитва да они имају мудрост и разумевање тог откривења по ком су га упознали – односно, да могу да спознају Божју реч. И да се очи њиховог разумевања просвете да би могли да знају нешто о тој нади на коју су позвани у Христу. Ово је молитва апостола Павла. И ако се мене било ко сети у молитви – ово је управо оно што желим да моли за мене: да се отворе моје очи (моје духовне очи). И ја желим да се за вас тако молим. Верујем да је данас најважнија ствар за мене и за тебе да спознамо

Божју вољу – јер Божја воља је Божја реч. А Божју реч не можемо да сазнамо осим ако наш учитељ није Дух Божји. То даље Павле говори у својој посланици Коринћанима:

Ми њак нисмо ѓримили духа овоја свеја, неја Духа који је од Боја, да знамо шја нам је Бој даровао. Па и шја не јоворимо речима наученим од људске мудросјаи, неја речима наученим од Духа, шјумачећи оно шја је духовно духовним људима. А земаљски човек не ѓрима шја је од Божијеј Духа, јер је шја за њеја лудосја, и не може да сазна, заја шја о шјоме шјеба на духован начин расуђивајаи.

(1 Коринћанима 2,12-14)

Разлог зашто многи данас од Светог писма ништа не добијају је једноставно тај што не допуштају Божјем Духу да их поучава. Божја реч је другачија књига од сваке друге књиге, зато што земљски човек не може да прими такве ствари. Њему су оне лудост. Бог нам је послао Духа како бисмо могли да знамо те ствари које нам је Бог даровао. Он је наш једини Учитељ; само он може да нам Божју реч учини стварном и живом.

Бог жели да комуницира са нама кроз своју писану Реч. Али, то је натприродна књига, и неће комуницирати са нама на обичан, природан начин, из јед-

ноставног разлога што само Свети Дух може да нам открије и разјасни ствари о Христу. Погледајте и овај веома занимљив стих из Светог писма:

Јер ко од људи зна шћ̄а је у човеку – сем човековој духа који је у њему? Тако исћ̄о нико – сем Духа Божијега – не зна шћ̄а је у Боју.

(1 Коринћанима 2,11)

Ово нам, на веома сажет и разумљив начин, објашњава зашто Свети Дух мора да буде наш Учитељ. Ми разумемо једни друге, али не разумемо Бога. Верујем да је чиста глупост причати о генерацијском јазу и како због тога не можемо да комуницирамо. Има истине у томе да се старија и млађа особа теже слажу око неких ствари, али свакако да можемо да комуницирамо једни са другима јер смо сви ми људска бића. Ми једни друге разумемо. Али ја Бога не разумем осим ако ми се не објави. Не знам како се Бог осећа. Размишљао сам о томе како би се Бог осећао на сахрани. И онда читамо о догађају када је Господ Исус био на Лазаревој сахрани и како је плакао. Данас знам како се осећа. Знам како се осећа у погледу многих ствари, зато што ми је то кроз Божју реч открио Божји Дух.

Када сам био проповедник у Нешвилу, у САД, устао сам једног јутра и погледао кроз прозор. Током ноћи је нападало неких 12 центиметара снега, који

је прекрио сву ружноћу својим белим прекривачем. Седео сам на спрату у радној соби и гледао по око-
лини, када сам спазио старешину из моје цркве, који
је живео у кући до нас, како је изашао на веранду
са две кофе пепела које је хтео да испразни на ста-
зу изван дворишта. Видео сам га како се зауставио и
гледао наоколо, и насмешио сам се јер сам знао како
се осећа – баш како сам се и ја осећао док сам гле-
дао на сав тај снег који је нападао током ноћи. Али,
када је кренуо низ степенице, он се оклизнуо. Није
желео да проспе пепео, руке је подигао у вис, и трес-
нуо је на један од степеника, доста јако. Нисам могао
а да се не насмејем. Онда сам приметрио да је погле-
дао околу и када је утврдио да га нико није видео,
придигао се и наставио даље. Негде на пола пута до
дворишне капије све се то поновило, једино је овога
пута пао даље зато што је стигао даље по поплочаној
стази. Изгледало ми је као да је мало одскочио када
је пао. Овога пута је стварно пажљиво гледао по око-
лини. Није желео да неко види шта му се догодило. И
знао сам тачно како се осећао. И ја бих се исто тако
осећао. Устао је, погледао околу, изашао из дворишта
и испразнио кофе, и када се вратио на веранду опет
је гледао унаоколо – мислим да се овог пута није ди-
вио снегу већ је желео да буде сигуран да га нико није
видео када је пао. Ни реч нисам рекао све до недељ-
ног јутра. Када сам дошао у цркву, прошао сам право
поред њега, сагнуо се и шапнуо: „Баш си био смешан
јуче када си носио пепео!“ Погледао ме је у чуђењу и

рекао: „Видео си ме?“ „Јесам“ – одговорио сам. Рекао је: „Мислио сам да ме нико није видео.“ А ја сам одговорио: „Верујем. Знам тачно како се осећаш.“ Видиш, у њему је био човеков дух и у мени је био човеков дух – разумели смо један другог. Али, ко може да разуме Бога и Божји Дух? То је разлог због којег нас Дух поучава, тумачећи нам оно што је духовно духовним стварима.

Ренан, француски скептик, нападао је Божју реч, и написао је књигу „Христов живот“. Његова књига је подељена на две области. Једна је историјска а друга је тумачење Христовог живота. Што се тиче првог, историјског дела, вероватно да није написан бољи историјски опис Исусовог живота до данашњег дана. Али, његово тумачење Исусовог живота је скроз апсурдно. Боље би то написао неки дечак од 12 година који похађа веронауку. Како то да објаснимо? Па, није ти потребан Божји Дух да откријеш историјске чињенице или доказе које и сам можеш да пронађеш, то може свака паметна особа. Али, тумачење је нешто сасвим друго. Божји Дух мора све то да протумачи, једино Он може да буде учитељ који ће нас упутити и водити у сву истину. Морамо да имамо Божјег Духа како бисмо могли да отворимо своје очи и видимо. Речено нам је да тражимо помоћ.

У Јовану 16, Господ Исус каже следеће:

Имам још мноґо да вам ѿговорим, али сада не можеће да ѿоднесеће. А кад он дође, Дух истине, ујућиће вас у сву истину; јер неће ѿговорићи сам од себе, неіо ће ѿговорићи оно шћо слуша, и најавиће вам шћа ће доћи. Он ће ме ѿрославићи, јер ће узети од мојеја и јавићи вам. Све шћо Оћац има – моје је; збоі шћоја рекох да ће узети од мојеја и вама јавићи. Још мало, и нећеће ме више ілегаћи, и оіећ мало, іа ћеће ме видећи.

(Јован 16,12-16)

Овде нам Господ Исус каже да треба да тражимо. Он за нас има много ствари, и послао је Светог Духа да нам буде учитељ. То каже и у 14. поглављу:

А іомаіач-ућешіћел, Дух Свеіи која ће Оћац іослаћи у моје име, он ће вас научићи свему и іодсеіиће вас на све шћо сам вам рекао.

(Јован 14,26)

Свети Дух је Учитељ, и он, пријатељу, мора да нас води и упућује у сву истину. Ако нешто научиш помоћу нашег радио-програма Кроз Свето писмо, то неће бити захваљујући скромном проповеднику који поучава, већ ће то бити зато што је Свети Дух отворио Божју реч пред тобом.

Ово је, дакле, тај први корак: започни молитвом и тражи од Божјег Духа да буде твој учитељ.

2. ЧИТАЈ СВЕТО ПИСМО

Други корак можда делује поједностављено. Неко је једном приликом упитао једног чувеног шекспиролога: „Како да проучим Шекспира?“ А одговор је био доста груб: „Читајте Шекспира.“ Да ли желиш да сазнаш шта каже Свето писмо? Читај га. Од великог је значаја да сам читаш Свето писмо.

Др Кембел Морган је написао неке дивне и врло поучне коментаре Светог писма. У ствари, написао је серију књига које су коментари на свих 66 књига Светог писма. За њега се каже да ништа није написао ни о једној књизи у Светом писму док је није прочитао бар 50 пута. Зато и ти, немој да се умориш већ и даље читај Божју реч. Ако све не схватиш први пут, читај је поново. Ако све не схватиш други пут, читај је и трећи пут. Настави са читањем. Важно је да чињенице добијемо из Божје речи.

У Књизи пророка Немије сазнајемо о веома занимљивом догађају:

Тада се скупи сав народ једнодушно на улици која је њед враиима воденијем, и рекоше Јездри књижевнику да донесе књиу закона Мојсијева који даде Госиод Израиљу. И донесе Јездра свешеник закон њред збор, у ком бјеху људи и жене и сви који моаху разумјети, њрвоа дана седмоа мјесеца. И чиа је

на улици која је њред врашима воденијем од јушра до њогне њред људима и женама и онијем који моаху разумјети, и уши свему народу бијаху обраћене ка књици законској.

(Немија 8,1-3)

Ово је изузетан одломак из Светог писма. Ови људи су били у вавилонском изгнанству 70 година. Многи од њих никада нису чули Божју реч. Тада нису постојали различити преводи који се стално доштампавају. Могуће је да је тада постојало само неколико примерака, и Јездра је имао један од њих. Устао је и читао из њега код водене капије.

И чишаху књиу, закон Божији, разјовијетино, и разлааху смисао, те се разумијеваше што се чишаше.

(Немија 8,8).

На основу начина на који је ово описано, закључујем да су људи из Левијевог племена били распоређени по одређеним областима међу људима. Пошто би Јездра прочитао један део, зауставио би се, како би људи који су слушали могли да постављају питања људима који су се налазили околу у намери да им протумаче Свето писмо.

...и друи Левији њоучаваху народ закону, и народ сшајаше на мјесу.

(Немија 8,7)

Не само што су читали наглас Божју реч, већ су помагали људима да је разумеју.

Треба да читамо Свето писмо.

Данас нас многе ствари ометају у проучавању Божје речи. Цркву данас чине разне радне групе и организације, славља и забаве и промоције, до те мере да се Светим писмом у многим црквама и не баве. Али, ми треба да читамо Свето писмо. Морамо да се удубимо у Божју реч – не само да читамо своје омиљене стихове и одломке, већ да читамо цело Свето писмо.

ТО ЈЕ ЈЕДИНИ НАЧИН НА КОЈИ ЋЕМО САЗНАТИ ВИШЕ.

*Мислио сам да знам Свеѿо ѿсмо,
чиѿајући ѿ мало, овде и ѿамо,
нешѿо у Јовану, или Маѿеју,
ѿједина ѿѿлавља у Исаји,
Псалме (двадесетѿ ѿрећи),
Римљанима (дванаесѿо ѿѿлавље),
Прво ѿѿлавље Прича Соломунових.
О да, мислио сам да знам Реч!
Али, кад сам чиѿао Свеѿо ѿсмо
од корица до корица,
схваѿио сам да је ѿо нешѿо*

*друџачије и неїознаїо.
И шїи који се иїраш,
їа їоїледаш мало овде, мало шїамо,
їре неїо шїїо клекнеш, уморно,
и зевнеш кроз збрзану молиїву.
Ти, који се їрема Круни свеї їисања
односиш као їрема свакој друїој књизи.
Мало из ової, мало из оної їоїлавља,
шїек їо неки їруби, несїрїљиви їоїлед.
Ти, їокушај нешїїо вредније,
їокушај їрајнији и смиренији їрисиїуї.
Доживећеш чак и вазнесење верујућих,
док чиїаш Свеїїо їисмо од корица до корица.*

– Амос Велс

Наш трећи корак је:

3. ПРОУЧАВАЈ СВЕТО ПИСМО

Пре много година, неко је дошао др Моргану и рекао: „Говорите као да сте надахнути!“ А др Морган му је одговорио: „Труд је 95% надахнућа.“ Свето писмо треба да се проучава. Треба да схватимо да нас Свети Дух неће поучити нечему до чега можемо да дођемо сами, кроз проучавање. Предавао сам Свето писмо у библијској школи и на часовима су били разни млади људи. Међу њима је било неких врло побожних, и њих сам почео да схватам после неког времена – не у по-

четку. Открио сам да њихова побожност представља маску испод које су крили огромно незнање и празнину у вези са Божјом речју. Неки од њих не би учили вече пред испит. Увек су имали изговор да су били заузети молитвеним састанком или неком службом негде. Мислио сам да су веровали да, ако ставе Свето писмо испод јастука те ноћи, да ће кроз перје намах доћи сви цареви Израиља и Јуде! Верујте ми, неће. Знање не пролази кроз перјане јастуке. Треба да се потрудимо и да седнемо да проучавамо Божју реч. Један од студената са којима сам учио Свето писмо на студијама је овако прокоментарисао: „Професоре, дали сте нам врло сувопаран текст.“ А професор му је, без оклевања, одговорио следеће: „Можеш да га овлажиш знојем са свога чела“. Свето писмо треба да проучавамо, и врло је важно да то схватимо. Постоји одређено знање које нећемо добити од Светог Духа. Не верујем да лењивцима Свети Дух објављује истину. Још нико није научио логаритме, геометрију или грчки језик тако што би прочитао једно поглавље пре спавања.

Када сам једном био у посети једној локалној цркви био сам смештен код једне породице више од седам дана. Свако јутро, за столом, држали смо кратку побожност. На жалост, доручак је увек некако каснио па су деца трчала да стигну у школу. Сигуран сам да нису знали ни шта смо читали. Тата је журио на посао, па је читање из Светог писма било врло кратко.

Морамо да читамо
Свето писмо.

Не само

неколико

омиљених стихова

вет читаву

Божју реч.

— др Вернон МекГи

Увек би рекао: „Јутрос ћу прочитати овај познати одломак јер немамо пуно времена.“ Када би завршио са читањем, деца би истрчала из куће као запете стреле, а отац је следио одмах за њима. Мајка је остајала са судовима – и ја сам се питао да ли је уопште нешто и чула. Још тамо сам се одлучио да у мојој кући нећемо имати оваква побожна читања. Увек сам охрабривао своје укућане да Свето писмо читају насамо, за себе. То је читање од кога имамо највише користи.

Неко ће рећи: „Али ја имам своје време за побожност увече, када се заврши дан.“ Зар заиста немаш времена све док не легнеш у кревет увече? Једном ногом у кревету, са једним оком већ затвореним, ти отвараш Свето писмо да читаш. Овако не можеш да учиш математику или књижевност. Овако не можеш да учиш ни Свето писмо, јер Свето писмо треба да се проучава. Треба да проучаваш Божју реч. Треба да га читаш када одвојиш време за то. И ако немаш довољно времена, треба да га пронађеш. Одвој некако 30 минута или сат времена. Или, ако то чиниш неуредно као и ја, једног дана читај 30 минута, другог 5, а онда трећег два или три сата. Овде не дајем неко посебно правило осим што верујем да свака особа треба да чита Свето писмо за себе. Неке породице верују да треба заједно да читају Свето писмо. И то је у реду ако вас тако води Господ, али вас уверавам да нећете постати зналац Светог писма после двадесет година таквог читања. Свето писмо треба проучавати и насамо.

Каже се да је Џон Весли био човек једне књиге. Шта је од њега начинило таквог човека? Он би устао и читао Свето писмо око четири или пет сати ујутро и то сваког дана – и читао га је на пет различитих језика. Верујте ми, он је проучавао Свето писмо. И ти и ја треба да проучавамо Свето писмо – Божју реч. Треба да дођемо до значења Светог писма.

Ово нас води до четвртог корака:

4. РАЗМИШЉАЈ НАД СВЕТИМ ПИСМОМ

Бог је свој народ учио размишљању. Божја реч треба да је пред децом Израиља све време – тако да могу да размишљају о њој.

И нека ове ријечи које ѿи ја зајовиједам данас буду у срцу ѿвом. И Chesio их найомињи синовима својим, и ѿвори о њима кад сједиш у кући својој и кад идеш ѿушем, кад лијежеш и кад усѿајеш. И вежи их себи на руку за знак, и нека ѿи буду као ѿочеоник међу очима. И найиши их на доврајницима од куће своје и на врајима својим.

(Поновљени закон 6,6-9)

То је изузетна изјава коју нам је дао Господ. Рекао им је да испишу Божју реч на довратницима. Другим

речима, где год да се окрену, видели су Божју реч, као на рекламним паноима. Више не можемо да се возимо улицама и путевима а да не видимо стално рекламе у којима нас наговарају да купимо нешто, панои су свуда. А Господ познаје људску природу. Он нас познаје. И рекао је свом народу да поставе Реч тамо где ће стално на њу гледати. Била је на довратницима, на улазним вратима, и на њиховој одећи. И требало је да говоре о Божјој речи када би се шетали. Требало је да говоре о њој када би негде сели. Требало је о њој да говоре када би отишли да спавају. Бог је тражио од свог народа да размишљају над његовом речју.

Али, шта то уствари значи кад кажемо да треба да размишљамо над Божјом речју? У првом Псалму имамо веома занимљиву изјаву:

Блаіо човјеку који не иде на вијеће безбожничко, и на ѿушју ірјешничком не сііоји, и у друшћву неваљалијех људи не сједи. Неіо му је омилио закон Госіодњи и о закону њеіову мисли дан и ноћ!

(Псалам 1,1.2)

Размишљати значи вагати, узети нешто у свој ум и премишљати о томе стално и изнова. Премишљати је као кад крава прежива оно што је појела. Да ли сте некада видели како краве излазе у рано јутро и пасу док је трава још орошена. А онда када изађе

сунце, и доста отопли, оне прилегну под дрво или се склоне у хладовину. И онда их можемо видети како преживају. Из желуца враћа траву коју је ујутро појела (кажу да краве имају компликовани желудац) из једног одељка, и пребацује га у други. Овај процес се понавља све док трава није довро сажвакана. Ти и ја треба да чинимо исто у нашем мисаоном процесу. Треба да узмемо Божју реч, да је прочитамо, да је ставимо негде где можемо да је видимо, да мислимо о њој, да о њој размишљамо.

Има људи који нам пишу и кажу да жена слуша наш радио-програм Кроз Свето писмо код куће, а супруг то исто слуша док ради, и онда увече за вечером причају о стиховима о којима је било речи. То је размишљање, то је поновно враћање истој теми. Возећи се у колима, када смо сами, можемо да размишљамо о неким стиховима или одломку из Светог писма и да се томе посветимо.

Колико вас током дана размишљате о одломку који сте читали у дневној побожности? Многи људи стихове прочитају и онда на њих забораве – ни не сете их се. Или, ако их читају увече, пре одласка у кревет и затим угасе светло и спавају. Тако одмах забораве све што су читали. У нашем брзом, савременом друштву размишљање над прочитаним стиховима је скоро заборављена врста духовне активности. Искрено, модерне технологије апсолутно блокирају нашу могућност размишљања над Светим писмом. То мења духовни живот многих данашњих породи-

ца. Један од разлога зашто су цркве данас све хладније и незаинтересованије за Божју реч јесте тај што нам недостаје размишљање о Божјој речи.

Сетимо се (у Делима апостолским у 8. поглављу) етиопског евнуха који је читао пророка Исаију док је путовао. Он је заправо проучавао Исаију, зато што је читао одломак који никако није могао да разуме – није знао шта значи то што је прочитао. Видимо човека који чита и проучава, и Божји Дух ће му открити значење. То је разлог зашто је Свети Дух послао Филипа до евнуха, како би му објаснио то поглавље. То је евнуху открило читав нови свет и он је упознао Христа. Запис каже да је одатле отишао радујући се. Шта га је толико обрадовало? Размишљао је над Светим писмом! Проучавао је 53. поглавље у књизи пророка Исаије. Да ли си икада размишљао о Христу који је доведен као јагње на клање? Дошао је доле и поистоветио се са онима који су као овце били изгубљени и кренули свако својим путем. А Господ је на њега ставио неправедност свих нас. Колико често размишљате о овим стварима? Тај Египћанин је размишљао управо о томе. Поставља се питање шта је он урадио после тога. Традиција каже да се вратио у своју земљу и тамо започео етиопску Коптску цркву.

Могуће је да се тако догодило, не знамо. Међутим, оно што је занимљиво је то да је отишао радујући се.

5. ЧИТАЈ ШТА СУ ДРУГИ ПИСАЛИ О СВЕТОМ ПИСМУ

Знам да је ово ризичан корак, зато што многи људи зависе од тога шта неко други каже о Светом писму. Исто тако, данас има књига у понуди које нуде погрешно учење о Божјој речи. Све што је написано морамо да проверимо у самом Светом писму.

Међутим, ти и ја треба да читамо добре светописамске коментаре. На тај начин добијате пречишћене мисли из студија које су трајале вековима, јер су ти људи били вођени у свом проучавању и разматрању од стране Духа Божјег. Ти и ја од тога можемо да имамо само користи. Постоје нека изузетна дела о одређеним библијским књигама.

Осим коментара, од непроцењиве вредности је и конкорданса⁴, а за њом и добар Библијски речник. Сваки учитељ и проповедник Светог писма има своју малу библиотеку књига из којих учи. Потребне су му. Неко је једном питао: „Да ли сме да се понови оно што је неко други већ рекао, од речи до речи?“ Не, то не треба да се ради, осим ако се не наведе да је то презузето од неког другог аутора. Али, свако има право да се служи оним што су други већ написали.

Један од професора на теологији је решио тај проблем. Када га је неко упитао да ли треба да цитира

---

⁴ Списак идентичних или веома сличних стихова (прим. прев).

друге ауторе, одговорио је: „Треба да пасеш на сва-чијем пашњаку, али да дајеш само своје млеко.“ То значи да читамо шта су други написали, али томе треба да дамо наш мисаони оквир и да се изразимо на нама својствен начин. На то имамо право, свакако. Важно је да искористимо шта су други људи сазнали у њиховом проучавању и премишљању над Божјом речју.

6. ПОСЛУШАЈ СВЕТО ПИСМО

За исправно разумевање и проучавање Светог писма, од суштинске важности је послушност. Аврâм нам је пример. Бог се појавио пред њим када га је позвао у Ур халдејски, и онда поново када је сти-гао у Обећану земљу. Али, Аврâм је отишао у Египат када је наступила глад и током тог времена Бог му се није обраћао, све док се Аврâм није вратио у земљу, и онда се Бог поново појавио. Зашто? Због недостатка послушности. Све док Аврâм није послушао оно што му је Бог већ био објавио, Бог није био расположен да му објави било шта друго. Тако је и са нама. Када смо послушни, Бог нам открива нове истине.

Чак је и еванђеље, које нам је дато да спасе наше душе, дато са коначном сврхом да доведе до послушности. Најважнији документ који је икада написан о еванђељима је Посланица Римљанима. У њој Павле говори о овој теми послушности у вези са еванђељем.

Овако започиње посланицу:

**Њејовим смо ѿсредсѣвом добили блајодаѣ
и ајосѣолсѣво да за њејово име ѿведемо
ѿслушносѣи и вери све народе...**

(Римљанима 1,5)

А онда, на самом крају посланице Павле поново говори о овој теми:

**... а сад се јавила и кроз ѿророчка Писма, об-
знањена свима народима ѿ зајовесѣи веч-
ноја Боја – да би се ѿкорили вери...**

(Римљанима 16,26)

„Покорност вери“ је последња ствар коју апостол Павле каже у овој посланици. Погледајмо шта каже између почетка и краја? Он нам показује шта је то еванђеље, прво у доктринарном делу; а онда закључује делом о дужности – шта треба да чинимо. Павле у вези са еванђељем говори о овој теми – о послушности. Послушности вери, покорности вери. Ту су Адам и Ева погрешили. Ева не само што је послушала Сотону, Божјег непријатеља, већ није била послушна ни Богу.

Богу је послушност веома важна. Треба да схватимо да нам Бог неће откривати истину ако будемо непослушни. Треба да слушамо шта каже Свето писмо ако желимо да имамо користи од читања. Исто тако, послушност је важна зато што неки људи

процењују хришћанство према ономе ко си ти и ко сам ја. Неко је то добро рекао: „Најбољи начин да се одбрани еванђеље јесте да се живи животом достојним еванђеља.“ То је начин на који доказујемо да су еванђеља Божја реч.

Четири свештена лица су једном разговарала о вредностима различитих превода Светог писма. Један је волео стари превод, зато што је био на лепом, старинском језику. Други је волео један савременији превод, који је био више доследан и ближи оригиналним јеврејским и грчким текстовима. Трећи је највише волео модеран превод због савременог језика. Четврти човек је само ћутао. Када су га питали да каже шта мисли, рекао је: „Највише ми се допада превод моје мајке. Она је Свето писмо преносила другима својим начином живота и гледајући њу, видео сам најверљивији превод до кога сам икада дошао.“

Сети се шта је Павле писао хришћанима у Коринту:

Ви сīе наше йисмо, найисано у нашим срцима, које йознају и чийају сви људи, јер се на вама очийује да сīе ви Хрисїово йисмо, сасїављено вашом службом, које није найисано масїилом, неїо Духом живоїа Боїа, не на каменим йлочама, неїо на йлочама људских срца.

(2 Коринћанима 3,2.3)

*„Светіо ѿсмо се ѿказује свакој дана, делима која чиниш и речима које казујеш. Тако људи чи-
шају кроз ѿебе Светіо ѿсмо. Реци, шіа је онда
ѿо ѿеби еванђеље?“*

– непознати аутор

Овај мали цитат је чиста истина.

Врло је важно да Светом писму будемо послушни! Верујем да хришћанству данас више штете чланови цркава него било која друга група. То је један од разлога зашто има толико побуне изван цркве – побуне против данашњег друштва, а ту је укључена и црква. Један од протестаната је носио овакав плакат: „Црква не, Исус да.“ Искрено, животи многих који су у цркви данас терају оне друге да у цркву и не уђу. Једном су неког адвоката у Енглеској питали зашто није постао хришћанин. Овако је одговорио: „И ја сам могао да postanем хришћанин да нисам срео толико оних који су за себе рекли да су хришћани.“ То је трагично! Треба да се преиспитамо у овом смислу. Веома је важно бити послушан Божјој речи!

7. ПРЕНЕСИ ГА ДРУГИМА

Не само што треба да читате Свето писмо, не само што треба да га проучавате, да размишљате о њему, и не само што треба да читате оно што су други писали

о њему, већ треба и да га пренесете другима. Сви то треба да чинимо. Ако не преносите другима, у једном тренутку ћете се заситити свог проучавања Светог писма. Из неког разлога Бог не жели да се повучете из јавности и постанете покретна енциклопедија Светог писма која све зна. Мислим да постоји разлог зашто је Бог рекао следеће:

...да не остављамо своје скупишине, као што неки други имају обичај, него да бодримо један другога уколико пре уколико видите да се приближава судњи дан.

(Јеврејима 10,25)

Бог нам је рекао да будемо сведоци. Рекао нам је: „бићете сведоци“. Није рекао да треба да будемо научници, покретне енциклопедије или да књиге учимо напамет. Немојмо сахрањивати Божју истину по бележницама. Неко је једном рекао да је образовни систем процес у којем информације из професорове бележнице прелазе у студентске бележнице а да не прођу кроз памет ниједног од њих. Па, тако је и са Светим писмом у великој мери. Не ради се онако како би требало по Светом писму, не говоримо другима о Светом писму. Бог нас је позвао да будемо његови сведоци, због тога треба да говоримо другима о Богу.

Ја сам своју лекцију научио још на студијама. Предводио сам једну малу цркву са још пет других колега, и открили смо, када смо дипломирали, да смо били најмање годину дана испред других колега у класи. Зашто? Да ли смо били паметнији од других? Нисмо. Били смо бољи зато што смо све преносили на друге.

Пренеси знање другима. Ово су седам корака које треба да следиш када у руке узмеш Свето писмо:

- 1. Започни молитвом**
- 2. Читај Свето писмо**
- 3. Проучавај Свето писмо**
- 4. Размишљај над Светим писмом**
- 5. Читај шта су други писали о Светом Писму**
- 6. Послушај Свето писмо**
- 7. Пренеси га другима**

КАКО ПРОУЧАВАТИ СВЕТО ПИСМО

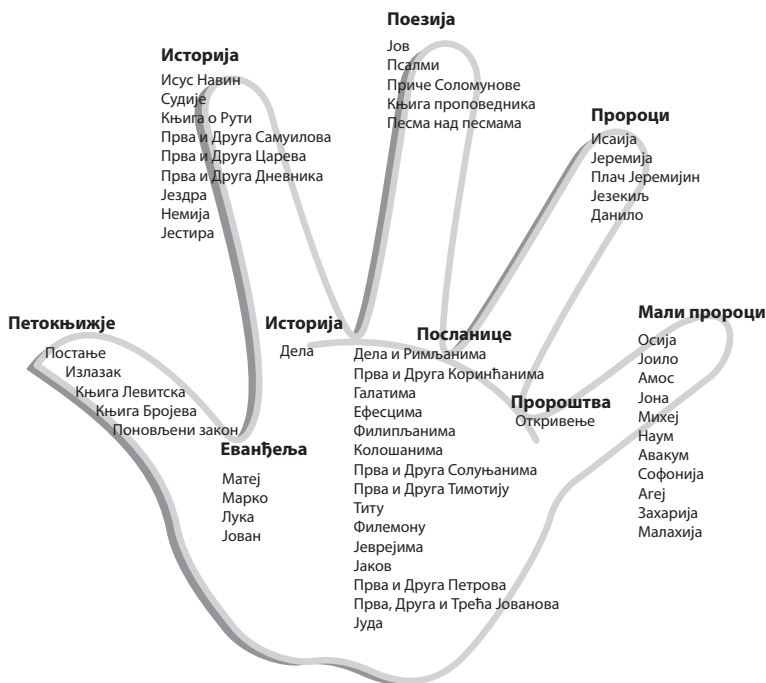
- 1. Започни молитвом** – 1 Коринћанима 2,9-14; Јован 16,12-15; Јован 14,26
- 2. Читај Свето писмо** – Немија 8,1-3
- 3. Проучавај Свето писмо** – Немија 8,8
- 4. Размишљај над Светим писмом**
– Поновљени закони 6,6-9; Псалам 1
- 5. Пренеси га другима** – Јеврејима 5,12; Римљанима 12,7

КАКО ПРОУЧАВАТИ СВАКО ПОГЛАВЉЕ

УТВРДИТЕ СЛЕДЕЋЕ:

- 1. Тема поглавља**
- 2. Најважнији стих**
- 3. Најважнија реч – најчешће коришћена реч**
- 4. Шта поучава о Христу?**
- 5. Које су заповести/упутства које треба да следимо?**
- 6. Шта нам се обећава?**
- 7. Коју смо нову истину овде научили?**
– Псалам 119,18

КОРИСНО УПУТСТВО ЗА ПАМЋЕЊЕ КЊИГА СВЕТОГ ПИСМА

- ▶ Научите како да говорите другима најважнију поруку свог живота.
- ▶ Слушајте радио-програм Кроз Свето писмо где год да идете.
- ▶ Носите еванђеље све до краја света не напуштајући свој дом.